

al Pânt dla Biânnnda

nómmher 148

Al mistéri däl pâst vanzè lé

In tótt i barr, quand as avsérina l'aura ed tirèr žà la sronda, s'a i fè chès int la vedréina däl pâst ai n é sänper una quèlc d ónna vanzè lé. A pèrt la *Luisona*, dvintè famâusa int al liber *Bar Sport* ed *Stefano Benni*, däl pâst *rimaste invendute* ai n é un sinifili. Che fén farèni mäi stäl maravai ed buntè, preparè con amâur la nòt prémma da un luminèri dl'èrt pastizîra? Vèni a finir int i cusunétt dal róssc? Me a m cardèva che la sô fén la fóss quassta e invêzi...

Fôrsi ai é ón ch'l arîva ed nòt cme *Babbo Natale*. Cum al s fâga a catèr la manîra pr andèr dânter ai barr, mé a n sò, mo fatto stà che ala matérina tötti cäl pâst ch'ali êren vanzè *intonse* dânter ala sô vedréina, äli én sparé, vulè vî...

Ai ò interoghè socuànt baréssta *di lungo corso* e i én tótt d acôrd int al dîr che al tafiadâur ed pâst l esësst, mo l é inviisébbil. Ai n é ed quî ch'i én stè só töotta la nòt par vâddrel e magâra fèri una fotograffi, mo an i é stè gnént da fèr, e ala matérina äl pâst i êren *assentil*!

Alâura, cum la mitaggna? Ch'i séppen i *alien*? O che fôrsi äl pâst äli én stè programè par *autodistruggersi* s'in véninen brîsa vindó?

Mé a m sâñ fât un'idê: par mé a fèr sparîr tötti cäl pâst i én i... pensionè! In che manîra? Andànd a ramghèr int i casunétt dal róssc, cum l à fât cal télala Bulugnérina che, par guantèr socuanti pâst, al s'é aslunghè int un casunàtt, ón ed quî dl "ómmid", ch'i s'avérren con la cèv ed plastica mo che, una vólta šblišghè dânter, l é impusébbil turnèr fòra... e al bel l é che stè sugèt al n é brîsa un puvràtt mo un rašunîr ed banca in pensiân!

I avintûr dal barr, ch'i avèven asistó a töotta la sêna, prémma ed tirèrel fòra i i fenn una móccia d uclè:

- *Cum éni i crâfen? Guèrda bân se par chèso ai n é anc con la cecoléta...*

E vî acsé. Cal tél an s é pió vésst, mo ai é chi dîs ch'l à solamänt canbiè barr... E mé? Bisâggna ch'a vâga a dèr un'ucè int al casunàtt ch'ai é in fâza al barr ed mî fiôla...

F. C.

*...e che Dio vléss
ch' al fóss um
Bân Nadèl
in tött al mannd!*

Al spaziadâur

Fôrsi par capîr méi l'âria ch'ai tîra in sti ténp, ai é al fât ed cal ragazlatt piemuntais ch'l é bèle dvintè quèsi un eròe nazionèl che par cumditè a ciamarò Andrichén.

Cus'èl fât ste žuvnén? Dânter dala sô scôla, al s é méss a vânnder däl mrindéini, qualli confezionè ch'i üsen adès. An l avéss mäi fât! Int un spéll a i é arrivè una puniziân dali autoritè dla scôla, cómm s'l avéss fât un terébbil delétt. Ló, però l à spargujè la nutézzia int la Raid däl Raid (Internet) e l à arzvó däl mièra ed mesâg' ed solidarietè.

I an tótt šbató äl man, par gnínta scandalizè, al'intraprendänza e al'óssta comerzièl d Andrichén ch'l é stè bân ed métters int i pâgn di èter, capîr ed cus'i avèven bisâgg'n e trasfurmèr incôsa int un péccol cumérzi par šbrusclèr socuànt bajuchén.

Am vén da dmandèr: quant "manager" con di stipénndi da sgnurón, guardànd ai riultèt ed grandi aziànnd èni un'óssta prezîsa a qualla d Andrichén? A fèr i diretûr e i capurión ed tanti aziànnd, pôbblichi e privè, i balûsen e i scagâjen un mócc' d indivîduv ch'i pânsen sâul ala sô carîra e a catèr äli amizézzi gióssti par mantgnîres agranplè pulid al sô còmed scranân.

Andrichén, invêzi, csa fèl? Al guèrda la machinatta che int la scôla la distribuéss äl mrindéini, al s n adà che, a magnèr lé, al cássta zénc vôlt de pió che in butaiga. Alâura al vâ al supermarchè, l in rimpéss una spôrta e al i vâ a vânnder ai sô cumpâgn a un prêzi da avairi al sô bel guadagn, mo sänper pió bâs ed quall dla machinatta. L'é la raigla elementèr d un cumerziànt ed prémma clâs.

Però, però... la n i vâ mégga fâta bân! Ai arîva l'autoritè ch'la cmanda int äl scôl, la i pôrta vî tötta la sô marcanzî e la 1 punéss pr avair fât un quèl brîsa prevéss dai regolamént däl scôl. Andrichén, però, al n é mégga stè zétt e l à détt a tótt: «*Puniscono me e non il pusher che nello stesso corridoio smercia la droga*».

Chèro Andricco, t è brîsa ónna, mo mell rašân!

Par furtónna, in ste mecanishum ed giustézzia da salvâdg, a i é saltè fòra una crèpa: un Prêsid inteligiänt e pén ed bân sâns, ch'l à arbaltè la dezisian di sô funzionèri ed suspànneder al spaziadâur ed mrindéini. Par de pió adès al pânsa ed fèrel responsâbil d un prugèt par fèr di cumérzi con quall che la scôla la prodûs.

Vâ mó là! Mé a vrêv šbâtr äl man sía a Andrichén che a cal Prêsid, augurândi ed fèr dimónndi marchè ed ed tirèr só un bèl magàtt, pagànd äl sâú tâs, as capéss. Mo pôchi, par piešair.

La Taraghéggna

I cûg in tivû

Oramai l é dvintè una môda! Côsa? Mo fèr da magnèr in tivû, parché a tötti äli âur e in tótt i canèl ai é sänper un quèlc cûg inpgnè a fèr da magnèr. A i n é pò socuànt ch'i s dan un'âria da fenòmen, arduänd int un piât grandéssum un cagarlén ed ròba che con una sfurzinè l'é bèle finé; pò ai é di èter fenòmen ch'i trâten i žûven aprendéssta cûg cme di bâsta ch' séppa, magâra ficànned par tèra un quèl che secânned lâur al n é brîsa stè còt cum vâ.

Mo quall ch'l é pîz l é che ai é di ristorànt - anc qué a Bulaggna - ch'i fan la *nouvelle cousine*, ch'al srêv pò come dîr che té t vè lé, t vén arzvó con tötti äli atenziân da un *maitre* ch'al dscârr in franzaiß (mo l é nèd ala Lunghèra) e in una ciòpa d âur i sarvèssen dla ròba ch'la srêv - sé - anc bôna, mo che l'é talmänt schèrsa che quand t è finé (e paghè un vanizén d êuro!), t vè int la prémma pizarî ch'ai é in zònâ par rinpîr al cagiaràtt ch'l é pén ed vudâm, cum al gèva Faşulén.

Insâmma: i cûg in tv e zêrt ristorànt i dan l'idê d èser una bèla ciapè pr al...

F. C.

Una bèla giurnèta

- Dái, Balérina, vén qué!

Par l'urdinèri la gatéïna la s lâsa ciapèr sänza fèr däl stòri, anzi, i simitón e äl gratadénni sätta ala panza i i piëßen dimónndi, mo stamatérina la pèr un pôc difidänta. Defäti l'à girè un bël pô, con la cô drëtta, d atâuren ala gabietta, pugè par tèra int l'ingrès. Ala Marî cla gabietta la l'à regalè la všéïna dal pian ed sâura, ch'l'à avó un gât che pò l'é mórt. Lî la l'à lavè pulid, par cavèri vî tótt i udûr, e pò la i à méss int al fännd una quartléïna nôva, e adësa l'é la prémma vòlta ch'la l'à da druvèr par la Balérina, e la n sà brîsa spieghères al parché ed totta cla difidänza.

Quand, dû mîs prémma, bèle in mâchina atais a sô fiôla, sô surèla la i avêva méss in grammib cal fiucatt ed pail, lî l'avêva pruvè ed rifiutèrel.

- *T evdré ch'at farà cunpagnî, at rimpirà la cà!* - l'avêva tajè cûrt sô surèla.

La Marî la n psêva zêrt cràdder che un gât al psess tôr al sít d un maré! E al le pânsa anc adès quand, al sâul lónghi ciacarè, ai arspând sâul al silänzi. Mo gnanc quand ai éra Frêdo l'arzvêva arspòsta parché, st mänter che lì la trafichèva in cuiséïna, ló al guardèva la televišiân in sèla e an la sintêva gnanc. Mo sâul savair che ló l'éra là ai dèva sicurazza e cufôrt. Però l'é vaira che l'inpàggn ch'al cunpôrta tgnîr drî a cal bistien, al magnèr, la pulizî, l'à rinpé la sô solitudin. Zêrt, ai é anc di inpéggna straurdinèri, cunpâgna sta višita dal veterinèri ed stamatérina. Se la gatéïna la fôss vanzè in canpâgna, da sô surèla, i n l'arénn ed sicûr vacinè, e gnanc castrè, mo qué in zitè l'é un èter quèl, äli amîghi ch'äli an un gât äli an dè totti äli istruziân.

Fenalmänt, a fûria ed lisadénni e simitón, la Marî l'é arrivè d'aura ed fèr andèr la gatéïna dänter ala gabietta. La s métt la giâca e la vâ fôra. L'anbulatôri dal veterinèri al n é brîsa luntan, st mänter la farà una bèle pasegè stramèz al pèrc che, da sti dé, al fa da vadde i sù culûr pió bî. St mänter ch'la guèrda al râss e al žâl däl fôi, che al sâul al fâ arlûser, la pânsa che, s'an fôss stè par la sô Balérina, la srêv stè asrè in cà e la n arêv brîsa psô gôder ed cal spetâcuel ónnic.

Anc par quasst l'à da ringrazièr sô su

surèla, e cal ciufatt ed pail ch'la s truvé in brâz cal dé ed dû mîs prémma, e ch'l à canbiè la sô vétta.

La Noccia d Bastel

Una léttra d Èlio

"Chèro Fâusto,

int al nómmer 147 dal nòster "al Pânt dla Biânnnda" ai é un bél artéccol sâura al nòster dialàtt, firmè dala "Taraghéggna", dal téttol "I bechén di dialétt". Ste artéccol al métt in evidänza che, in pió dal pasèr dal tänp, che la mažaur pèrt dla žänt i al drôven pió pôc e i žüven adiritûra par gnínte, che par tant ân l'é stè cunsiderè un'espresiân volghèr e da pôver maichétt, anc di studiûs, ultmamänt al profesâur Furèst, titolè dla catedra ed dialetologî al'università, i an dè una bèle bòta par mandèr in Zartâusa al nòster dialàtt.

Al profesâur, in sustàggn dla sô upignân, al pôrta come esänpi la paròla *differente* in itagliàn e al la scrív dal tótt sbagliè in dialàtt! E in pió a sta caplè al dîs che tótt i ustинè ch'i s'inpàggnen a scrîver, dscârrer e cantèr in dialàtt i fan "*attività divulgativa deteriore, teatrino del buffonesco, facile canzonettismo*".

Se sti gran profesûr, studiûs di dialétt, i rašânnen in sta manîra che qué, a psân bän capîr i mutîv parché la nôstra längua bulgnaisa la fâ tanta fadiga a tirèr inânz, fadiga che purtròp l'é sänper pió granda.

Mo nueter a tgnän dûr l'istass, parché a sän cunvènt che inpgnères par mantgnîr in vétta al nòster dialàtt l'é la manîra par tgnîr vîvi äl nôstri tradiziân, la nôstra ziviltè e la nôstra cultûra ch'l'é ed sicûr popolèr, mo sänper cultûra l'é!

Elio Evangelisti

La stmèna bianca dla Dalgîsa

Gissto Bertén l'avêva una pscarî int al marcadén dal quartîr ed San Rafèl. Int al sô gabiòt, al s dividêva al lavurîr con la Dalgîsa, sô mujér che, sänper in mèz al mói, con i stivalón e al grinbèl ed gâmma, l'era inpgnè tótt al dé a cuntintèr i sù cliént.

Sî o sèt ân prémma l'avêva fât al gran sèlt: dal bancatt int i marchè dla muntâgna l'era pasè a avrîr un gabiòt int un marcadén dla zitè e, con dal sbózz e dla gran vójja ed lavurèr, l'era riusé in pôc tänp a paghèr al prèstit dla

banca. L'era quénng' ân che ló e sô mujér i lavureven sänza mài tòrs gnanc un dé ed fêri e quand la Gioggia, la mujér ed Valintén ch'l'avêva al bòccs dla frûta sacca apanna dänter ala bôssa dal marcadén, la dmandé ala sô amîga Dalgîsa s'i vlêven cunpagners con lâur pr andèr a fèr una stmèna bianca a Sanmòriz in Sguézzra, i dezidénn ch'l'era arrivè l'âura ed fèr una esperiänza nôva.

Dîr ch'l'era una sô amîga l'é vlair ešagerèr, defäti la riusêva a supurterla solamänt parché sô maré l'andèva dimónndi d accôrd con Valintén. Pr al pasè l'avêva sintó däl ciâcher pôc senpâtichi sâura la "Gioggia di brustulén", fâti da un camiunéssta sô cgnusänt ch'al purtèva in gîr al pass dla coperatîva ed Cešenâtic. Vésst che cla scuénzia la s sintêva una inteleetuèl e la n dscurêva mài in dialàtt, par stèri ala pèra la Dalgîsa, ch'l'avêva fât la quèrta elementèr, l'era custratta a dscârrer in itagliàn, digând però di gran stranbûc'.

I tachénn al cartèl "*Chiuso per ferie*" e i parténn con la mâchina ed Valintén, péina ed valîs e d atrezadûra par la naiv. Arivè a destinaziân, par la Dalgîsa, ch'la n'era mài stè pió in là ed Môdna, l'era tóttuna maravajja. Tótt cla žänt par la strè, i negòzi pén d ògni bän d Idío, äl muntâgn d intâuren ch'äl fèven pinsèr a un presèpi, parfén la piiséïna, al bâgn tûrc, äl cûr ed blazza, insâmma i vlénn fèr esperiänza d incôsa.

Ala matérina i andèven a sièr e i turnèven in albêrg tótt scumachè, pò al dâpp-meždè i andèven in gîr pr al paisén ala dscuêrta ed nuvitè. La stmèna la pasé in fûria e, al lonedé, turnând de drî dal bancân int al sô gabiòt, la cunte tótti äli esperiänz fâti sâura ala naiv.

Al autéssta dal furgân cinén ch'al purtèva al pass, la i spieghé:

- *La Sguizzera l'é un vago paese vè! Confronto a noi sono ancora indietro come i meloni d'inverno, pensa te che c'è ancora i cavalli coi campanellini che tirano la slitta per la strada! Però una cosa buona ce l'anno: ô mangiato tanta di quella cecolata che alla fine mi è venuto un arscalido che ô dovuto comprare la pomata per le muroi! Prima di tornare a casa, visto che ave*

vo ancora una sbisacata di muni-caglia, ho pensato a te e sono andata a comprare un sacchetto di bilini per i tuoi cinni.

Tótti àl vòlt ch'i andèven a tèvla la truvèva da dîr con la camarîra:

- *Ben mo cos'è sta sbobba qui, è stievvda, mo non l'avete il sale qui in Sguizzera? Se té vieni una volta a Bologna ti faccio dare una sludrata di tortellini che non sei più una cristiana!*

Ala Margaréttta, che int al bòccs in fâza al sô la vindêva la vardûra, la s atinté a cuntèri l aventûra däl cûr ed blazza:

- *Andare in Sguizzera, bisogna stare aténti, senti mó mé. Un giorno la Gióllia mi à detto: "Vieni ben con mé, che andiamo a lisiarci la pelle con i fanghi." Io ci ò risposto "Pronti, andiamo pure." Non l'avessi mai fatto: mi anno sdraiato nuda nata su un lettino e poi mi anno spaciacato dapertutto con una malta blu, che si tacava come la colla garavella. Dopo un po' è venuto uno che mi à mandato in un stanzino e, con un bigatto dal'acua, mi à tirato via da dosso tutta la malta, proprio come fanno a l'autolavaggio. Una volta sciugata, mi à fatto stendere ancora sul lettino e à cominciato a cipolarmi. Io per un po' ò fatto la cenachia, poi mi sono stufata e l'ò afrontato. Lui li credeva che la Dalgisa non vedesse l'ora di prendere una zdarinata, così ci ò detto: "Senti mó il mio bel sguizerotto, se vuoi mettere a bagno il tuo luzzo bragaro, ai preso per di fuori perché mé a sán la Dalgisa di Bertén! Vâ mó là, piantala mó di cipolarmi." Poi, sicome sono moderna, ci ò anche detto: "Se vuoi una buona ditta, prova mó con quella gran vacca della "Gióggia di brustulén", che è proprio fuori per quello! Bè, non mi crederai, mo quei due li, un pomeriggio li ò visti insieme a sblisgare sul gazzzo del laghetto! Io non sono fuori per tagliare dei gabani adosso a nessuno, però.."*

In st mânter ch'la dliżèva di zéver pr un cliänt, la gé:

- *Sentite mó ragazzi, se andate in Sguizzera anche voi, òcio che a siare si rischia di farsi male! Io avevo apena messo i sí che sono sblisgata e mi sono fatta male al cudruzzo: adesso mi tocca stare a sedere in punta di culo, perché ò ancora un gran nizzo su*

una culatta! Però i s êren tant divarté che i dezidénn ed turnèri tótt i ân.

Renzo Bovoli

Zänt dal Vilâg'

Qualla ch'a vdî l'é una fotograff fâta ala fén di ân s-santa. Dmandè a Fausto s'l é bân d arcgnösser al sít, adès ch'ai và spass e vluntîra: l é al Vilâg' däl Dåu Madòn, quand àl mâchin äli êren såul un insónni par la žänt ch'i stèven lé, e prémma che la piâza la fóss "riqualificata" con i álber, al mûr e àl banchérini..

S'a guardè bän, a vdrî, ala metè ed vî Tacconi, una stradléina che adès la n i é pió e che alâura la fèva una vultè a nuvanta grèd e l'arivèva pò in vî Dallolio, pasànd dnanz ala cîsa e sâtta al trêno, cal palâz lóng e bâs ch'al córr pròpi ed banda ala piâza e ala cîsa.

Pröpi lé, in dóvv la stradléina la pasèva sâtta al trêno, ai éra un barr dóvv i s catèven i biasanòt da scrâna dal Vilâg' a dscârrer ed balân, ed dòn, ed mâchin, andànd ed lóng tóttat la nót.

Una sîra, Sêrgio Baldâz l éra andè al barr con la Ford Anglia ed sô pèder e acsé tant par fèr al sô nómmer, o parché al pinsèva d èser Niki Lauda, ón ch'l éra, a chi ténp, quall ch'l é Vettel al dé d incû: un mât con quâter rôd sâtta al cûl, al gé che ló cla vultè lé l éra bân ed fèrla ai nuvanta al'aura. Figurèv chi èter: an i përs vaira ed dèri cànter, ed provochèrel ciamàndel sgrandigiân. Par fèrla cûrta ai parté la scumassa e a Sêrgio ai tuché ed partír con l'Anglia, purtând sîg Geremía, ón ch'al n avêva pòra ed gnínta, a fèr da tstimòni par vâdder che la velozità la fóss qualla gióssta. L'Anglia, parté dala via Eméggia, l'arivé e la fé la vultè sâenza gnanc una pîga. Mo la žänt i n êren brîsa parsuës, acsé i incantunénn Geremía par fères dîr se i quî i êrn andè int la manîra gióssta. Geremía in prinzéppi al gé che l éra andè tótt cme l avêva da andèr, mo po', un pô ala vòlta, al cunfsé che sé, i n êren brîsa parsuës, acsé i incantunénn Geremía par fères dîr se i quî i êrn andè int la manîra gióssta. Geremía in prinzéppi al gé che ai éra andè incôsса cme l avêva da andèr, mo po', un pô ala vòlta, al cunfsé che sé, fôrzi l'Anglia l'éra andè un plén sâtta ai nuvanta, e ala fén, anc pió d un plén. An i fó gnínta da fèr: Sêrgio al

fó custràtt a muntèr só la mâchîna par fèr una nôva prôva, con Geremía sîg, che fôrzi adès un plén ed pòra al l'avêva, dal mumänt ch'l avêva sintó dscârrer d una scusadéina al álber däl nûs, s'al n avéss brîsa fât pulid al sô dvair ed tstimòni.

E stavôlta la velozità l'avêva da èser qualla gióssta parché l'*Anglia*, vgnand fôra dala vultè, la s arbalté es la taché a fèr di ruzlón int al prè ed banda ala cîsa. As vadd che cla sîra lé al Nòster Sgnâur Gesó al n éra gnanc andè a durmîr parché, pinsànd fôrzi che, s'ai fóss capitè quèl ed mèl a chi dû dísgraziè, al plócc al srêv andè d lóng tóttta la nôt, al šlunghé una man e al fé farmèr l'*Anglia* in vatta al sâu quâter rôd. In st mânter che tótt i curêven vêrs la mâchîna, pinsànd, i utiméssta ed vâdder däl ganb, däl tèst e däl brâza râtti, i pesiméssta ch'i arénn avó da cunprèr un stièri nôv pr andèr a un funerèl, i spurtî i s avrénn ed pâca e i dû miraculè i vulénn fôra, e ón al švarsłèva:

- *A n s sän fât gnínta! A n s sän fât gnínta!*

E cl èter:

- *A fèvn i nuvanta! A fèvn i nuvanta!*

Mo la fazannda la n finé brîsa lé. Al dé dâpp al pèder ed Sêrgio l andèva só e žâ par cla stradléina, tótt angustiè. Giv vó ch'l éra pr i šgurbiût ch'i avêvn arvinè la pôvra *Anglia*? Mo gnanc pr insónni! Quall ch'ai brušèva dânter l éra al šgurbiòt padé int l argói ed pèder par la figurâza fâta dal fiôl la sîra prémma. Acsé al gêva a tótt quî ch'l incuntrêven:

- *Mo mé a t dégg che cla vultè lé la s fâ ai nuvanta! S'ai éra mé in vatta a guidèr, a n m arbaltèva brîsa!*

Giorgio Cremonini

L autâur ritrât int la vî Tacconi, int al Vilâg' däl Dåu Madòn, un sít in dóvv mé - cum al dîs ló - a i vâg spassi vòlt parché ai stâ ed cà la mî anvudéina, la Miriam.

Librarî bulgnaiša

Omaggio a Olindo Guerrini

Al profesâur Roberto Corinaldesi l'è un ex primèri, ch'l à dirèt fén ala pensiân al repert ed gastro-enterologî dal Sant'Åursla. Mo âultr a quasst l'è anc un finéssum conferenziêr e un scritâur ed râza. Mé ai ò avó l'unâur ed fèri da spâla mušichèl in pió d'un'ucašiân, cme cla vòlta ch'andénn a Sant'Alberto ed Ravanna, int la cà dla famaja d Olindo Guerrini in dóvv al téns una conferänza so ste grandéssum poëta e òmen ed cultûra ingiustumänt trascure.

Al lîber al véns fôra dal 2014 e al rapresânta un giost omâg' a una figûra d inteletuèl ch'l à onorè la nòstra zitè, in dóvv al fô diretâur dla Bibliotêca Universitària par pió ed trânt'an, praticamänt fén ala mòrt (22 d utâpper dal 1916).

Dal lîber ed Corinaldesi ai vèn fôra totta l'argózzia ed Guerrini, o d Lorenzo Stecchetti, cum al s firmèva däl vòlt. O ancâura: Mercuzio, Bepi, Marco Balossardi, Pulinèra e vî acsé.

Mé a dégg "grâzie" al profesâur Corinaldesi pr avair vló arcurdèr Guerrini e am agrîva dîr che st ân, pr al zentenèri dla mòrt d Olindo, bân pôc al séppa stè fât pr arcurdèrel.

Mé però a sâñ andè in Zartauša, int al Colombario, dóvv ai é la sô tåmmba: una targatta ed mèrum con só un nòmmer: "817". E pinsèr che Ló l'avèva lasè scrétt: "La mia tomba non la voglio bella, - ma giovevole altrui più che si possa. - Piantateci una vite! Il suo giocondo, - il suo celeste grappolo spremuto - diverrà vino ghiotto e rubicondo."

ROBERTO CORINALDESI

Omaggio a
Olindo Guerrini

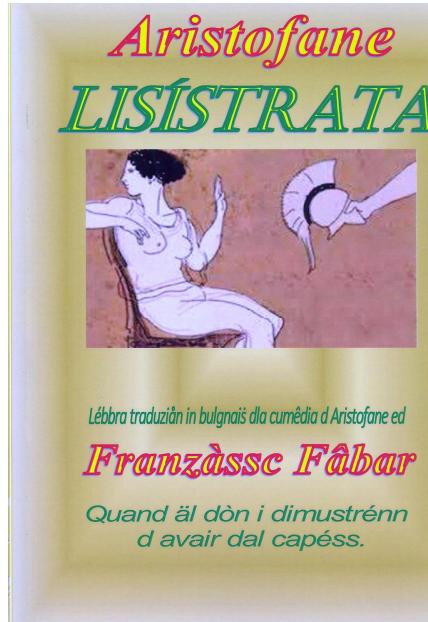

COSTA
EDITORE

Lisistrata

Ògni tant ai sèltà fôra un quèlc d ón che al dezid ed tradûser in bulgnais un quèlc cheplavâur. Acsé a i fô l'urâffs Veronaïs ch'al tradusé totta la *Divina Commedia*; I *Urlând furiauš* al fô tradott da Eraclit Manfredi, mänter che invêzi âl sâú surèl âl trasfurmenn in bulgnais dal napoletan *Lo cunto de li canti* ed G. B. Basile, ch'al dvinté *La ciaclira dla banzôla*. In ân pió avsén ai è stè al prof. Stefano Rovinetti Brazzi ch'l à tradott i Vangeli e invêzi Mario Pedrén l'à fât la stassa côsa con... *Don Camillo!* Mo al pió uriginèl ed tott al fô Guido Zamboni, ch'al scréss una versiân dialetèl ed socuanti ôper, rispetând la mètrica par fèr in manira ch'al fôss pusébbil cantèri!

Arivan adès a Franzàssc Fâbar (Francesco Fabbri), ch'l é ón di nûster letûr, ch'l à dezis ed creèr una versiân totta ptrugnèna dla *Lisistrata* d Aristofen.

A m arcôrd d'avair vésst da ragâz in televišiân la cumèdia mušichèl *Un trapezio per Lisistrata*, in dóvv la prutagunéssta l'era la deliziâusa Delia Scala. La stòria l'è ed grandéssima atualitè, parché par fèr finir âl guèr ch'ai é spargujè in tott al mânnd, bišugnarév che cäl dòn i furmessén una cualiziân par dîr "bâsta" a nuèter òmen, adruvând la... côsa, sé, insâmma, avî capé, cme èrma ed ricât.

Al fâ un zêrt efèt - ližânnnd - imažinèr i ateniês ed pió ed dâu-mélla ân fâ ch'i bacâjen in bulgnais, mo al rișultèt l'è uriginèl.

Brèvo Franzassc!

F. C.

La siänza di nûster vîc'

Zicûta (*Conium maculatum*) - cicuta, cicuta maggiore, falso prezzemolo, comune negli orti, velenosa, la cicuta delle officine, la quale però non è la pianta con cui fu avvelenato Socrate.

Zicûta céina (*Aetusa Cynapium*) - cicuta aglina, cicuta piccola, comune negli orti fra il prezzemolo, con cui si può confondere, meno velenosa della precedente, ma mortale alle bestie bovine.

Zirén (*Symporicarpos racemosus*) - Sinforia, volgarmente pianta delle perle, lacrime della Madonna, in Valsugana lacrime d'Italia, bell'albero ornamentale per i fiori bianchi rotondi, creduti velenosi, altra volta medicinale.

Da: G. Ungarelli, *Le piante aromatiche e medicinali nei nomi, nell'uso e nella tradizione popolare bolognese*.

Tipografia Luigi Parma, 1921.

Al Pânt dla Biànnda

Nòmmer 148 dal 2016

Diretâur irresponsâbil e limušnîr:

Fausto Carpan

Dséggan uriginèl:

Lupàmmbl (Wolfgang)

Umberto Sgarzi

Matitâza (Giorgio Serra)

Coretâur di sbâli: Bertén d Sèra

Strulgân eletrònic: Amos Lèli

Abunamént par posta: almânc 20 € al ân.

Indirézz:

FAUSTO CARPANI

Via Emilia Ponente 21

40133 BOLOGNA

tel. cell. 339-3536585

fausto@pontedellabionda.org

Al dizionèri ed riferimänt par cäl parol ch'âli én difézzili da capîr l'è quasst:

Lepri – Vitali

Dizionèri

BULGNAIŠ - ITAGLIÀN

ITAGLIÀN - BULGNAIŠ

Pendragon, 2009

I sit bulgnîs i én quissti:

www.pontedellabionda.org

www.lafamigliabolognese.it

www.bulgnais.com

www.marcopoli.it

Associazione Culturale

IL PONTE DELLA BIONDA
email: fausto@pontedellabionda.org

Comune di Bologna
Quartiere Navile

CAPODANNO TUTTO BOLOGNESE!

*L'Associazione Culturale **IL PONTE DELLA BIONDA** organizza per la sera del 31 dicembre una festa presso la **SALA CENTOFIORI***

(in via Gorki 16 - Capolinea Bus 27A - Via Byron)

Il programma:

dalle 21,30 si balla alla Filuzzi con

l'OSTERIA del MANDOLINO

Antonio Stragapede - Marco "Visita" Marcheselli

Nicolò Scalabrin - Domenico Celiberti

Federico Massarenti - Peppe Aiello

I ballerini della Filuzzi

Carlo Pelagalli - Mara Montanari

Dario Mezzetti - Lucia Molinari

coinvolgeranno il pubblico nel ballo filuzziano

e poi ancora:

Fausto Carpani, con le sue cante,

Elio Evangelisti con la sua arguzia petroniana,

Riccardo Pazzaglia con i suoi burattini e...

...a mezzanotte? Un brindisi augurale

con spumante e panettone!!!

*La serata si concluderà all'esterno, tempo permettendo, con **MAGIE di FUOCO** di Alex e Mattia che saluteranno il pubblico*

Biglietto d'ingresso € 30

Affrettatevi a prenotare i posti ancora disponibili chiamando il

3382225408 dalle 16 alle 18

3343787219 dalle 9 alle 12

Dalle 19 alle 21 nell'attigua Caffetteria del Centro sarà possibile cenare con polenta alla spina dei "Matti della Polenta" e piatti pronti non compresi nel prezzo del biglietto